

बिकास

www.bikaskhabar.com

खबरपत्रिका साप्ताहिक

● मकवानपुर, वर्ष-१०, ● अंक-३५, ● २०७४ फागुन २८ गते सोमवार, ● 12 March, 2018, ● नेपाल सम्वत्-१९३८, ● पृष्ठ-६, ● मूल्य रु. ५/-

जेनेरेटर नचल्दा उपचारमा समस्या

विकास संवाददाता
शाहानगर

मकवानपुरको थाहा नगरपालिका-४ किटेनी निवासी ७५ वर्षीया पदमकुमारी अधिकारीलाई गएको शनिबार विहान १० बजेतिर उपचारका लागि पालुङ प्राथमिक स्वास्थ्य केन्द्र पुऱ्याइयो । रोगको प्रकृतिअनुसार उनलाई अक्सिजन दिनुपर्ने भयो । स्वास्थ्य केन्द्रमा अक्सिजन त थियो, तर त्यसको लागि चाहिने विजुली थिएन । विजुली भएको भए अक्सिजन दिन सकिन्थ्यो, तर के गर्नु, समस्या छ ' अस्पताल श्रोतको भनाइ आएपछि विरामीका आफन्तहरू आक्रोशित भए । तर आक्रोस पोखे कहीं, कसलाई ? विरामीका आफन्तहरूले नेपाल विद्युत प्राधिकरण पालुङ, वडा अध्यक्ष, नगर प्रमुख सबैलाई फोन गरे । विरामीका आफन्त नरेन्द्र अधिकारी भन्नु, 'विद्युत प्राधिकरणमा फोन गरियो, आज दिनमर विजुली आउँदैन भन्ने जवाफ आयो, वडा अध्यक्ष दिपकसिं लामालाई फोन गरियो, जेनेरेटर विग्रिएको छ, अरु व्यवस्था छैन भन्ने जवाफ आयो । वडा अध्यक्ष लामा प्राथमिक स्वास्थ्य केन्द्र व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष पनि हुन् । विजुलीको बैकल्पिक व्यवस्था नहुने भएपछि विरामीको आफन्तमा भन्नु निराशा छाउँदै गयो । स्वास्थ्य केन्द्रका डाक्टर प्रशान्तराज भट्ट बेलबेलामा विरामी हेर्न आउँथे, तर अक्सिजन दिन सक्ने अवस्था थिएन । विरामीका आफन्तले बाहिरबाट जेनेरेटर ल्याउँथे, जोडिदिनुस भने, तर स्वास्थ्य केन्द्रले त्यसबारे चासो देखाएन । विरामीमा पीडा थपिँदै थियो । विरामीका आफन्तका अनुसार नजिकै रोकियाखेको एम्बुलेन्सको अक्सिजन फिकरे दिनसमेत अनुरोध गरियो, तर यो त इमर जेन्सीलाई हो, अर्को विरामी आइहाल्थ्यो भने के दिने भन्ने जवाफ आयो । पीडित पदमकुमारी अस्पतालको बेडमा छटपटाउँदै थिइन् । आफन्तहरू विरामीको पीडामा आक्रोशित बन्दै विजुली व्यवस्थाका

लागि कहिले गुनासो गर्ने, अहिले आग्रह गर्ने, अहिले आक्रोस पोख्ने । तर, उपचार निरिक्करण । साँफ ५ बजेसम्म विजुली नआएपछि उनीहरू विरामी लिएर फर्के । त्यसैदिन टिस्टुडबाट विष सेवन गरेको 'केस' आयो । विषको असरले गम्भीर भएका विरामीको नाडी, मुटुको धड्कन, सास जाँचुनु पर्ने भयो तर विजुलीको अभावमा प्यासेन्ट मनिटर भनिने मेसिन चलाउन सम्भव भएन । प्यासेन्ट मनिटर नाडी, प्रेसर, मुटुको धड्कन, स्वासप्रस्वासको अवस्था जाँच प्रयोग हुने मेसिन हो जुन विजुलीबाट चल्यो । यसरी अचेतअवस्थामा रहेका विरामीको जाँच गर्न मेसिन नै नचल्ने भएपछि खेलाबेला भयो । संविधानले स्वास्थ्यलाई मौलिक हकमै व्यवस्था गरेको छ । प्राथमिक स्वास्थ्य केन्द्रमा अत्याधुनिक उपकरणसहितको उपचार व्यवस्था नभएको पनि होइन । जिल्लामा अन्य प्राथमिक स्वास्थ्य केन्द्रहरूको तुलनामा पालुङ प्राथमिक स्वास्थ्य केन्द्र उपकरणका हिसावले अगाडि छ, तर विजुलीको अभावमा उपकरण भएर पनि नभएजस्तो भएको छ । थाहा नगरपालिका स्वास्थ्य शाखाका प्रमुख मेघराज बलागीका अनुसार पालुङ प्राथमिक स्वास्थ्य केन्द्रमा भएका प्यासेन्ट मनिटर, ल्याव, अक्सिजन कन्सन्ट्रेटर, एक्स रे, निर्मलीकरण, डेलीभरी (सुक्केरी)का लागि विजुली आवश्यक पर्छ । स्वास्थ्य केन्द्रका प्रमुख डा. रिनेश अधिकारीले स्वास्थ्य केन्द्रमा २४ सै घण्टा विजुली वा विजुलीको बैकल्पिक व्यवस्था

नहुँदा विरामी उपचारमा समस्या भएको बताए । विजुली नहुँदा प्रयोग हुने जेनेरेटर विषेको वर्षौं भइसकेको छ । भएको एउटा इन्भर्टरले मेसिन चलाउन पावर पुग्दैन । स्वास्थ्य केन्द्रमा दुईवटा सोलार नभएको होइन । एउटा सोलार सुक्केरी कोठामा राखिएको छ र त्यसले सुक्केरीका लागि दुईवटा कोठालाई धान्छ । त्यसको प्रयोजन त्यति नै हो । अर्को सोलार इन्टरनेट सेवा प्रदायक संस्था सुविसु कम्पनीले इन्टरनेट चलाउनको लागि भर्खरैजडान गरेको छ । थाहानगरको अस्पताल सरहकै एकमात्र प्राथमिक स्वास्थ्य केन्द्रमा विजुली नहुँदा विकल्प के हुने भन्ने विषय अहिले नगरपालिकाका मेयर लवशेर विष्टको प्राथमिकतामा परेको छ । आउँदो बुधवार सम्म स्वास्थ्य केन्द्रको विषेको पुरानो जेनेरेटर मर्मत भएर आइसक्ने नगर प्रमुख विष्टले जानकारी दिए । अहिले विषेको जेनेरेटर मर्मत गरेर भए पनि चलाउन भएको छु, अर्को व्यवस्थाका लागि नगरको आगामी बजेटमा ध्यान दिउँला उनले भने । वडा अध्यक्ष एवम् स्वास्थ्य केन्द्र व्यवस्थापन समितिका अध्यक्ष दिपक सिं लामाले स्वास्थ्य केन्द्रमा कुनै पनि हिसावले २४ सै घण्टा विजुली हुने गरी पहल भइरहेको बताए । लाइन गएको बेला जेनेरेटर वा सोलारको भरपर्दो व्यवस्थाको लागि पहल गर्नु, श्रोतको खोजी गरिरहेका छौं अध्यक्ष लामाले भने ।

नेपाल रेडक्रस सोसाइटी, उपशाखा दामन आजीवन सदस्यता लिनेबारै

यस नेपाल रेडक्रस सोसाइटी दामन उपशाखाको मिति २०७४ साल माघ २७ गते बसेको कार्यसमितिको बैठकको निर्णयअनुसार यस उपशाखाको आजीवन सदस्यता लिन इच्छुक व्यक्तिहरूले तुरुन्त उपशाखामा सम्पर्क गर्नुहुन अनुरोध छ ।
सम्पर्क: राजासम रायमाथी(संयोजक), सदस्यता विस्तार उपसमिति मो. नं. ९८४९०७०७७७

जे. वि. इन्जिनियरिङ कन्सलटेन्सी

J. B. Engineering Consultancy
yixf gu/kflnsf-#, uifklnlupfkgu/kflnsf hfgj; 8ssj dVd. xfdlnfO{ ; Demg'xfj; \
■ नयाँ तथा पुराना घरहरूका नक्शा बनाउनु परेमा
■ भूकम्पपीडितहरूको घर नक्शा बनाउनु परेमा
■ अन्य सरचनाहरू डिजाइन, ड्राइङ र सुपरभिजन गर्नुपरेमा
सम्पर्क : ९८५५०६७७६७(जयाराम), ९८५५०६९५३३(विष्णु)

निर्माणसम्बन्धी सम्पूर्ण सेवा

बी. एण्ड पी. निर्माण सेवा
थाहा-६, बज्रताराही, मकवानपुर
९८५९०६३९४७(प्रदिप), ९८४५४०४३५५(सुरज)

सामा ट्रेड कन्सर्न

यहाँ रड रोगन डण्डी, सिमेन्ट, इटा, बालुवा, धारा, बाथरूम सम्बन्धी सामग्रीहरू, डोर फिटिङ, हाउस वायरिङका साथै निर्माण सम्बन्धी सम्पूर्ण सामग्रीहरू पाइन्छ ।
kflng g#)%&-\$\$))@ / (*%!)&\$)^*

JolOmut 36gf btf{; DaGwl h?/L ; hgf l

जन्म दर्ता बालबालिकाको नैसर्गिक अधिकार हो । जन्मेको ३५ दिन भित्रै आफ्नो स्थानीय तहमा गई दर्ता गरौं । जन्म र मृत्यु दर्ताको सूचना परिवारको मुख्य व्यक्तिले र निजको अनुपस्थितिमा परिवारको उमेर पुगेको व्यक्तिले सूचना दिन सक्छन् । जन्म, मृत्यु, बसाई सराई, विवाह एवं सम्बन्ध विच्छेदका घटना दर्ता गर्नु नागरिकको कर्तव्य हो । बसाई सराई गर्दा व्यक्ति आफू मात्र बसाई सरी गए व्यक्तिले र परिवार नै बसाई सरी गए परिवारको मुख्य व्यक्तिले दर्ता गर्नु पर्छ ।

yixf gu/kflnsf gu/ sfokflnsfsf]sfofho 0Gbfjoflrf, dsjfgk/

नेपाल सरकारको सूचना १

हाम्रो हरेक कदमहरू राष्ट्रिय स्वार्थबाट प्रेरित हुने संस्कृतिको विकास गरौं ।

नेपाल सरकार ; hgf tyf ; ~rf/ dGqfno सूचना विभाग

स त पा ढ की य

स्वास्थ्य स्वयंसेविकाको सवाल

स्वयंसेवा निकै सम्मानित शब्द हो । स्वयंसेवा गर्नहरू नै स्वयंसेवक वा स्वयंसेविका हुन् । विद्यमानै नेपालमा स्वास्थ्यसम्बन्धी जनसेवा जमात गर्ने र मातृशिशुको जीवन रक्षाका लागि काम गर्न महिलाहरूलाई स्वयंसेवामा खटाउने भएकाले उनीहरूलाई स्वयंसेविकाको रूपमा सम्बोधन गरिन्छ । स्वयंसेवा शब्द जति सम्मानित छ, उनीहरूले त्यति नै सम्मानित काम पनि गरिरहेका छन् । खासमा भन्दा नेपालीहरूमा स्वास्थ्यको ठूलो समस्या थियो र छ । त्यसमा पनि ग्रामीण क्षेत्रका महिलाहरूको स्वास्थ्य स्थिति निकै दयनीय छ । कुनै बेला आमा र शिशुको जीवन सबैभन्दा धेरै खतरामा रहेको मुलुकको रूपमा गनिन्थ्यो नेपाल । संयुक्त राष्ट्रसंघले नै त्यस्तो खतराको सूचीमा नेपाललाई राखेको थियो तर पछिल्लो समयमा यसमा सुधार आएको छ । मातृशिशु मृत्युदरमा कमी आएको छ । यो प्रगतिका पछाडि नेपाल सरकार र दातृ निकाहरूले गरेका विभिन्न कार्यक्रमहरूको पनि प्रभाव हो । यो प्रगतिका लागि सबैभन्दा पहिलो श्रेय नेपालका महिला स्वास्थ्य स्वयंसेविकाहरूलाई जान्दछ, जो निजी लाभका काम छाडेर निरन्तर मातृ शिशुको ज्यान जीवन बचाउन तल्लीन रहे । अहिले पनि कैयौँ गाउँहरूको स्वास्थ्योपचार स्वयंसेविका, ग्रामीण स्वास्थ्य कार्यकर्ता र मातृशिशु कार्यकर्ताको भरमा धनिएको छ ।

मुलुकले नै यसमा गंभिर गतिसहित, स्वयंसेविकाहरूको योगदानका कारण नेपालको स्वास्थ्य स्थिति सुधारिएको छ । स्वयंसेवा कार्यक्रम नेपालको नयाँ प्रयोग पनि हो । यसलाई स्वास्थ्य मात्र नभई समग्र विकासको मोडल पनि बनाउन सकिन्छ, जो राज्यको नीति र निर्णयमा भर पर्ने कुरा हो । यदि महत्वपूर्ण र सम्मानित काम गर्ने स्वयंसेविकाहरूको सम्मान कतिको हुनसकेको छ ? यो हामी सबैसामु तर्सिएको निकै घतलाघात प्रश्न हो । हजारीको जीवन बचाउन विनाकुनै पारिश्रमिक काममा खटिरहेका महिला स्वास्थ्य स्वयंसेविकाहरूको सामाजिक स्तर त उठेको होला तर आर्थिक हलका धेरैको कसबो छ । मूलभूत प्रवृत्ति हेर्दा सम्मानित काम स्वयंसेवा गरिरहेका नेपालका भएपछि पचास हजार स्वयंसेविकाहरूलाई राज्यले उचित सम्मान दिनसकेको छैन ।

स्वयंसेवा आफैमा उच्च सेवाभावबाट प्रेरित भएर गरिने काम हो । त्यसैले स्वयंसेवामा लाग्नेहरूलाई पारिश्रमिक दिने हो भने त्यो नोकरीमा बदलिन्छ र सेवाभाव रहँदैन । तर उनीहरूको पनि जीवन छ र उनीहरूका पनि परिवार छन् । सेवा गर्नेहरूले पनि अरूहरूले जस्तै जीवन जिउनुपर्छ । त्यसैले समाजको स्वयंसेवामा लाग्नेहरूलाई र राज्यले विशेषखालको सम्मान दिनुपर्छ । उनीहरूका लागि सामाजिक सुरक्षा सुनिश्चित गरिदिनुपर्छ । एउटा व्यक्ति कसै पारिश्रमिक राज्यको सेवा गर्छ, समाज र जनताको सेवा गर्छ भनेर लाग्छ भने उसलाई राज्यले आवश्यक सुरक्षा दिने कि नदिने ? यो सवाल स्वास्थ्य क्षेत्रको अर्थात् स्वास्थ्य स्वयंसेविकाको मात्र होइन, समाज सेवामा लाग्ने सबैको सम्भन्धा सवाल हो । समाज सेवा आर्थिकरूपमा सम्भन्ध भएर वा पुगेर मात्र गरिँदैन, यो त उच्चखाले भावना हो, जसले पनि गर्न सक्छ । तर राज्यले त्यस्ता नागरिकको पहिचान गरेर विशेष सम्मान र सामाजिक सुरक्षाको प्रत्याभूति दिनुपर्छ । कतिपय राज्यले सद्भावसम्म समाजको सेवा गर, नसक्ने भएपछि तिमी जित्मा राज्यले लिनेछ भनेर घोषणा गर्ने नीति बनाउनुपर्छ । राज्यको कुरा मात्र होइन, नेपालमा समाज सेवा गर्नेहरूको सम्मान गर्ने परम्परा जनास्तरमा पनि कम हुँदै गएको छ । समाज सेवामा भएकाले बढावा दिन राज्यले समाजसेवीहरूको सामाजिक सुरक्षा र यथोचित सम्मानमा ध्यान दिनुपर्छ भने जनस्तर मा पनि सेवा गर्नेहरूको सम्मान गर्ने परम्परालाई बढावा दिन जरुरी छ ।

विहान ६:१५	बने काठमाण्डौ (हाहवा)
विहान ६:१५	बने हेटौँडा (फोर्स)
विहान ७:१५	बने काठमाण्डौ (बस)
विहान ८:००	बने हेटौँडा (बस)
विहान ८:१५	बने सिमरान्गढ हुँदै काठमाण्डौ (फोर्स)
विहान ८:००	बने काठमाण्डौ (मिनीबस)
विहान ८:००	बने हेटौँडा जम्मा हाहव
विहान ८:४५	बने काठमाण्डौ (बस)
विहान १०:१५	बने मावू, पाल्पु हुँदै हेटौँडा (मिनीबस)
विहान १०:१५	बने काठमाण्डौ (फोर्स)
विहान १०:३०	बने हेटौँडा (फोर्स)
विहान ११:१५	बने काठमाण्डौ (मिनीबस)
विहान ११:३०	बने हेटौँडा (बस)
मध्यान १२:३०	बने काठमाण्डौ (बस)
मध्यान १:३०	बने हेटौँडा (मिनीबस)
दिउँसे १:३०	बने पाल्पु नेम्के पक्रे (मिनीबस)
दिउँसे १:३०	बने काठमाण्डौ (फोर्स)
दिउँसे २:३०	बने काठमाण्डौ (फोर्स)
दिउँसे ३:००	बने पाल्पुबाट मावू (बस)
दिउँसे ३:३०	बने पाल्पुबाट काठमाण्डौ (बस)

थप जानकारीको लागि नारायणी बायावला विना बस तथा टिकट काउण्टर दामन शिखरकोट इलाका अरुण तामा ८५५५००२२२ र नेम्के अधिकारी ८५५५०००५६१

पाल्पु एम्बुलेन्स (वालक)	८५५५००७७९
आग्रा एम्बुलेन्स (वालक)	८५५५०२३७७९
जनकल्याण उच्च मा.वि.	७५७-६२०३६६
धाहा नगरपालिका कार्यालय	७५७-४०००५६
सत्यनारायण मा.वि.	७५७-६२०५२९
इन्द्रा पाल्पु (प्रमुक्त)	८५५५०४६४६६
प्रहरी चौकी फाब्ले	७५७-६२०५४९
लिला प्रासन सक्वानपुर	७५७-४००३८९
विद्युत प्राधिकरण पाल्पु	७५७-४०००२६

अन्तःशुल्क सम्बन्धी असल अभ्यासहरू

अन्तःशुल्क लाग्ने भनेर कानुनले तोकेका वस्तुको उत्पादन तथा पैठारी र सेवाको आपूर्तिमा अन्तःशुल्क लाग्छ । परम्परागत रूपमा अन्तःशुल्क राजस्व संकलनका अतिरिक्त उपभोक्ताको स्वास्थ्यमा प्रतिकूल असर पार्ने वस्तुको उपभोग घटाउन लगाइन्थ्यो । हाल कुनै वस्तु वा सेवाको उपभोक्ताबाहेक अरुमाथि नकारात्मक प्रभाव (नेगेटिभ इन्टरनालिटी) पार्ने, वातावरणमाथि प्रतिकूल असर पार्ने तथा सामाजिक लागत बढाउने वस्तुमाथि अन्तःशुल्क लगाउनुपर्ने मान्यता बढेको छ ।

उदाहरणका लागि मदिरा तथा सुतीजन्य वस्तुको उपभोगले ती वस्तुको उपभोक्ताको स्वास्थ्यमा प्रतिकूल असर पार्छ । सुतीजन्य वस्तुको उपभोगले त्यसका उपभोक्ताका साथै सँगै बस्ने अन्य व्यक्तिहरूको स्वास्थ्यमा पनि नकारात्मक असर पार्छ । यसैगरी मदिरा, सवारी साधन तथा पेट्रोलियम पदार्थले राज्यको सामाजिक तथा भौतिक लागतमा थप्दै हुने भएकाले यिनमा अन्तःशुल्क लगाइन्छ । हल्का पेयमाथि अन्तःशुल्क लगाइन्छ ।

CGT&Nssf] f]g

अन्तःशुल्क तोकिएका सीमित वस्तु तथा सेवामा लाग्ने कर हो । यो कर खासगरी सुतीजन्य वस्तुहरू, मादक पदार्थ, पेट्रोल, डिजेल, सवारी साधन तथा हल्का पेयपदार्थमा लगाइने अन्तर्राष्ट्रिय प्रचलन छ । युरोपियन समुदायका सदस्यहरूले ऊर्जा, मदिरा तथा सुतीजन्य पदार्थमा समन्वयात्मक रूपमा अन्तःशुल्क लगाउनुपर्ने व्यवस्था छ । इकोनोमिक कम्युनिटी अफ वेस्ट अफ्रिकन स्टेट्सका १५ सदस्य देशहरूले सुतीजन्य पदार्थ, मदिरा तथा हल्का पेयपदार्थमा अनिवार्य रूपमा अन्तःशुल्क लगाउनुपर्ने प्रावधान छ । इस्ट अफ्रिकन कम्युनिटीमा पनि मदिरा, युरोटेलजस्ता वस्तुमा यो कर अनिवार्य गरिएको छ । यसैगरी साउदर अफ्रिकन डिभिलपमेन्ट कम्युनिटीलागायतका अन्य आर्थिक समुदायका सदस्यहरूले पनि सीमित वस्तुमा मात्र अन्तःशुल्क लगाउने गरेका छन् ।

तर छिमेकी मुलुक भारत भने यसको अपवाद छ । सन् २०१७ सम्म भारतको संविधानअनुसार वस्तुमा बिक्रीकर लगाउने अधिकार राज्यलाई मात्र भएकाले केन्द्रीय सरकारले धेरै वस्तुमा अन्तःशुल्क लगाएको हुन सक्छ, जुन अन्तःशुल्कको सिद्धान्त । यससम्बन्धी अन्तर्राष्ट्रिय असल अभ्याससँग मेल खाँदैन । वस्तुगत कर प्रणालीको उर्जनाका हिसाबले भारतको कर प्रणाली अनुकरणीय पनि होइन । त्यहाँ हाल वस्तु तथा सेवाको नाउँमा लगाइएको मूल्य अभिवृद्धि करको तर्जुमा विरयमा सम्बन्धमा नपुगेको किसिमले भएको छ । अन्तःशुल्कको सिद्धान्त तथा अन्तर्राष्ट्रिय असल अभ्यास अनुसार यो कर सीमित वस्तुमा लगाउने सामान्य प्रचलन भएअनुसार नेपालले पनि सन् १९९० को दशकमा लागू गरेको व्यापक कर सुधारका क्रममा अन्तःशुल्क लाग्ने वस्तुको संख्या ५० भन्दा बढीबाट घटाई एक दर्जनभन्दा कम गरेको थियो । तर, केही वर्षपछि अन्तःशुल्कमा विचलन सुरु भयो र हाल अन्तःशुल्क सयौं वस्तुमा लगाइएको छ । यसो भए पनि अन्तःशुल्क राजस्वको ९० प्रतिशतभन्दा बढी हिस्सा तीन-चार वस्तुबाट प्राप्त हुन्छ ।

उदाहरणका लागि आर्थिक वर्ष २०७३/७४ मा संकलित आन्तरिकतर्फको कुल अन्तःशुल्क राजस्वको ३७९.१ प्रतिशत मदिरा, २४.८३ प्रतिशत सुतीजन्य वस्तुहरू र २२.२९ प्रतिशत बियरबाट प्राप्त भएको थियो भने अन्य सयौं वस्तुहरूबाट १४.९८ प्रतिशत मात्र प्राप्त भएको थियो । यदि एक पाँच-छ वस्तुहरूबाट प्राप्त राजस्व हेर्ने हो भने कुल आन्तरिक अन्तःशुल्क दर्जनको ९५ प्रतिशतभन्दा बढी राजस्व एक दर्जनभन्दा कम वस्तुबाट प्राप्त हुन्छ । अन्य वस्तुको राजस्व योगदान

नगण्य छ । अन्तःशुल्कको दायराभित्र रहेका सयौं वस्तु न त माथि उल्लेख गरेअनुसार अन्तःशुल्कका राजस्वबाहेकका कुनै उद्देश्य पूर्ति गर्नका लागि लगाइएका छन् भने न त तिनीहरूबाट राजस्व खासै असुल हुन्छ । ती वस्तुले अनावश्यक रूपमा कर परिपालन तथा संकलन खर्च बढाउँछन् । यस्ता करलाई करको भाषामा न्युसेन्स कर भनिन्छ र यस्ता कर लगाउनु हुँदैन भन्ने मान्यता सन् १९८० को दशकदेखि विश्वमा स्थापित भैसकेको छ ।

यसैले किचेन तथा बाथरूमका सामान, कुकुर बिरालोको खाना, माछा मासुजन्य पदार्थ, जंक फुड लगायतका राजस्व नगण्य रूपमा प्रदान गर्ने र साधारणतया अन्तःशुल्कको दायरामा नआउने वस्तुमा लागेको अन्तःशुल्क खारेज गरिनुपर्छ । हाल पेट्रोल तथा डिजेलको आयातमा लागेको सडक मर्मत तथा सुधार

परम्परागत रूपमा अन्तःशुल्क प्रशासन भौतिक नियन्त्रणमा आधारित हुन्थ्यो । यसअन्तर्गत अन्तःशुल्क कर्मचारी अन्तःशुल्क लाग्ने वस्तु उत्पादन गर्ने कारखानामा खटाइन्थे र तिनीहरूको स्वीकृति लिपेर र अन्तःशुल्क तिरेर मात्र सामान कारखानाबाट निष्कासन गर्न पाइन्थ्यो । तर, आधुनिक अन्तःशुल्क स्वयं निकासन प्रणालीमा आधारित हुन्छ । यस्तो व्यवस्थाअन्तर्गत करदाताले अन्तःशुल्क लाग्ने वस्तु कारखानाबाट स्वयं निकासन गरेर तोकिएको म्यादमित्र विवरण बुझाउन र कर तिर्नुपर्छ ।

दस्तुर र नेपालभित्र बिक्री वितरण हुने पेट्रोल तथा डिजेलमा लागेको प्रदूषण नियन्त्रण शुल्कको सट्टा पेट्रोल तथा डिजेलमा अन्तःशुल्क लगाइनुपर्छ । यसैगरी दूरसञ्चार सेवा दस्तुरलाई अन्तःशुल्कमा परिचित गरिनुपर्छ ।

CGT&Nssf/

हाल मदिरा तथा सुतीजन्य वस्तुमा अन्तःशुल्क निर्दिष्ट दरमा लागेको छ भने अन्य वस्तुहरूमा मूल्यगत दरमा । अन्तःशुल्कको सामान्य सिद्धान्तअनुसार हुनुपर्ने पनि यही हो । अन्तःशुल्कको दायरामा पेट्रोलियम पदार्थ समावेश गरिएपछि त्यसमा पनि अन्तःशुल्कको मूल्यमाद्वारा अन्तःशुल्क नियन्त्रण गर्ने निर्दिष्ट दर लगाउन उपयुक्त हुनेछ । निर्दिष्ट दरलाई मुद्रास्फीतिसँग आबद्ध गरिनुपर्छ । विलासी अन्तःशुल्कको दर मूल्यगत आधारमा तोकिनुपर्छ । विश्व स्वास्थ्य संगठनको मान्यताअनुसार सुतीजन्य पदार्थको खुद्रा मूल्यको दुईतिहाइ कर र एकतिहाइ मूल्य सम्बन्धमा नपुगेको किसिमले भएको छ । युरोटेलको मूल्यको कम्तीमा ६० प्रतिशत असल अभ्यास अनुसार यो कर सीमित वस्तुमा लगाउने सामान्य प्रचलन भएअनुसार नेपालले पनि सन् १९९० को दशकमा लागू गरेको व्यापक कर सुधारका क्रममा अन्तःशुल्क लाग्ने वस्तुको संख्या ५० भन्दा बढीबाट घटाई एक दर्जनभन्दा कम गरेको थियो । तर, केही वर्षपछि अन्तःशुल्कमा विचलन सुरु भयो र हाल अन्तःशुल्क सयौं वस्तुमा लगाइएको छ । यसो भए पनि अन्तःशुल्क राजस्वको ९० प्रतिशतभन्दा बढी हिस्सा तीन-चार वस्तुबाट प्राप्त हुन्छ ।

CGT&Nss lgo6q0f

परम्परागत रूपमा अन्तःशुल्क प्रशासन भौतिक नियन्त्रणमा आधारित हुन्थ्यो । यसअन्तर्गत अन्तःशुल्क कर्मचारी अन्तःशुल्क लाग्ने वस्तु उत्पादन गर्ने कारखानामा खटाइन्थे र तिनीहरूको स्वीकृति लिपेर र अन्तःशुल्क तिरेर मात्र सामान कारखानाबाट निष्कासन गर्न पाइन्थ्यो । तर, आधुनिक अन्तःशुल्क स्वयं निकासन प्रणालीमा आधारित हुन्छ । यस्तो व्यवस्थाअन्तर्गत करदाताले अन्तःशुल्क लाग्ने वस्तु कारखानाबाट स्वयं निकासन गरेर तोकिएको म्यादमित्र विवरण बुझाउन र कर तिर्नुपर्छ । मदिरा, युरोटेलजस्ता अन्तःशुल्कको दर उच्च भएका र राजस्वका दृष्टिकोणले महत्वपूर्ण वस्तुमा लाग्ने अन्तःशुल्क राजस्व चुहावट रोक्नका लागि त्यस्ता

क व ४६६

वस्तुमा अन्तःशुल्क स्टिकर टाँसनुपर्ने व्यवस्था गरिन्छ । स्टिकर कागजी, विद्युतीय तथा तरल तीन किसिमको हुन सक्छ । नेपालमा अहिलेसम्म कागजी स्टिकरको प्रचलन छ । यस्तो स्टिकर नक्कली बनाउन सकिने, स्टिकरमा कम गुणस्तरको कम प्रयोग भएमा त्यसलाई सजिलै टाँस र फिचन सकिने र स्टिकरको एकभन्दा बढी पटक प्रयोग हुने सम्भावना रहन्छ । त्यसलाई रोक्नका लागि बसेनि स्टिकरको डिजाइन परि वर्तन गरिनुपर्छ, र स्टिकर तीन-चार वर्षभन्दा बढी एउटै कम्पनीबाट खरिद नगर्ने नीति लिइनुपर्छ ।

हाल कागजी स्टिकरको सट्टा उत्पादन-पैठारीदेखि अन्तिम बिक्री बिन्दुसम्म अनुगमन गर्न सकिने स्वचालित

परम्परागत रूपमा अन्तःशुल्क प्रशासन भौतिक नियन्त्रणमा आधारित हुन्थ्यो । यसअन्तर्गत अन्तःशुल्क कर्मचारी अन्तःशुल्क लाग्ने वस्तु उत्पादन गर्ने कारखानामा खटाइन्थे र तिनीहरूको स्वीकृति लिपेर र अन्तःशुल्क तिरेर मात्र सामान कारखानाबाट निष्कासन गर्न पाइन्थ्यो । तर, आधुनिक अन्तःशुल्क स्वयं निकासन प्रणालीमा आधारित हुन्छ । यस्तो व्यवस्थाअन्तर्गत करदाताले अन्तःशुल्क लाग्ने वस्तु कारखानाबाट स्वयं निकासन गरेर तोकिएको म्यादमित्र विवरण बुझाउन र कर तिर्नुपर्छ ।

दस्तुर र नेपालभित्र बिक्री वितरण हुने पेट्रोल तथा डिजेलमा लागेको प्रदूषण नियन्त्रण शुल्कको सट्टा पेट्रोल तथा डिजेलमा अन्तःशुल्क लगाइनुपर्छ । यसैगरी दूरसञ्चार सेवा दस्तुरलाई अन्तःशुल्कमा परिचित गरिनुपर्छ ।

हाल मदिरा तथा सुतीजन्य वस्तुमा अन्तःशुल्क निर्दिष्ट दरमा लागेको छ भने अन्य वस्तुहरूमा मूल्यगत दरमा । अन्तःशुल्कको सामान्य सिद्धान्तअनुसार हुनुपर्ने पनि यही हो । अन्तःशुल्कको दायरामा पेट्रोलियम पदार्थ समावेश गरिएपछि त्यसमा पनि अन्तःशुल्कको मूल्यमाद्वारा अन्तःशुल्क नियन्त्रण गर्ने निर्दिष्ट दर लगाउन उपयुक्त हुनेछ । निर्दिष्ट दरलाई मुद्रास्फीतिसँग आबद्ध गरिनुपर्छ । विलासी अन्तःशुल्कको दर मूल्यगत आधारमा तोकिनुपर्छ । विश्व स्वास्थ्य संगठनको मान्यताअनुसार सुतीजन्य पदार्थको खुद्रा मूल्यको दुईतिहाइ कर र एकतिहाइ मूल्य सम्बन्धमा नपुगेको किसिमले भएको छ । युरोटेलको मूल्यको कम्तीमा ६० प्रतिशत असल अभ्यास अनुसार यो कर सीमित वस्तुमा लगाउने सामान्य प्रचलन भएअनुसार नेपालले पनि सन् १९९० को दशकमा लागू गरेको व्यापक कर सुधारका क्रममा अन्तःशुल्क लाग्ने वस्तुको संख्या ५० भन्दा बढीबाट घटाई एक दर्जनभन्दा कम गरेको थियो । तर, केही वर्षपछि अन्तःशुल्कमा विचलन सुरु भयो र हाल अन्तःशुल्क सयौं वस्तुमा लगाइएको छ । यसो भए पनि अन्तःशुल्क राजस्वको ९० प्रतिशतभन्दा बढी हिस्सा तीन-चार वस्तुबाट प्राप्त हुन्छ ।

परम्परागत रूपमा अन्तःशुल्क प्रशासन भौतिक नियन्त्रणमा आधारित हुन्थ्यो । यसअन्तर्गत अन्तःशुल्क कर्मचारी अन्तःशुल्क लाग्ने वस्तु उत्पादन गर्ने कारखानामा खटाइन्थे र तिनीहरूको स्वीकृति लिपेर र अन्तःशुल्क तिरेर मात्र सामान कारखानाबाट निष्कासन गर्न पाइन्थ्यो । तर, आधुनिक अन्तःशुल्क स्वयं निकासन प्रणालीमा आधारित हुन्छ । यस्तो व्यवस्थाअन्तर्गत करदाताले अन्तःशुल्क लाग्ने वस्तु कारखानाबाट स्वयं निकासन गरेर तोकिएको म्यादमित्र विवरण बुझाउन र कर तिर्नुपर्छ । मदिरा, युरोटेलजस्ता अन्तःशुल्कको दर उच्च भएका र राजस्वका दृष्टिकोणले महत्वपूर्ण वस्तुमा लाग्ने अन्तःशुल्क राजस्व चुहावट रोक्नका लागि त्यस्ता

मकवानपुरका खोला-बगर तिम्र बाउका बिर्ता हुन् ?

शिवकुमार काशी

जिल्ला समन्वय समिति मकवानपुरले १८ करोडमा जिल्लाभरको निकासी ठेक्का लगाएर एकमुष्ट रूपमा नगद रकम ठेकेदारसँग लिपको छ । सोही बापत नदीजन्य पदार्थको उत्खनन गर्न पाउनुपर्ने मात्र ठेकेदारको छ । सोही बमोजिम अहिले विभिन्न राष्ट्रिय प्राथमिकताका योजनाहरूमा गिट्टी, बालुवा, ग्रेवल पुन्याउनका लागि भनेर मनहरी खोला, राप्ती खोला, साम्री खोला लगायतका बजारहरूमा उत्खनन भइरहेको छ । तर, ती आयोजनाका आफ्नै क्रसर उद्योग छैनन् । भएपनि आफ्नैमा लैजाँदैन् । आयोजनाका नाममा मकवानपुरका नवीकरण नभएका अबैधानिक क्रसर उद्योग चलाउने चरतो "चोर बुद्धि" लगाउनेमा मकवानपुरका एलडिओ मैनालीकै नाउँ आउँछ । उनले हरेक आयोजनाको नाउँमा आउने अनुरोध पत्र स्वीकृत गरी अनुमति दिएबापत एउटै पत्रको २ लाख रुपियाँसम्म लिने गरेको स्रोत बताउँछ । मैनालीमाफत त्यसरी काम गराउन एउटा टोली सक्रिय छ ।

धन्याइएको छ । केही सुकिला मुकिला मानिसहरूले जिल्लाका हाकिमहरू पनि किन्दा रहेछन् । चुल्हेमुन्ने परिचालन गरी खोलाको बगरमा ब्रह्मलुट गरेका छन् भनेपछि दिमाग एतन्मासको भएर आयो । उनले माथि ठूलो आड भरोसा राखेर नाम उल्लेख नगर्ने सतमा कुरा गरेका थिए । जिन्दगीभर समाज रूपान्तरण, राजनीतिक स्थानित्वको लागि लडेका र हाम्रा पुस्ताको उज्यालो भविष्यका लागि योगदान गरेका ती व्यक्ति कति निरिह बन्नुपरेको छ क्रसर उद्योगका बिचौलियासँग कि, आफ्ना नाम लुकाउनुपर्ने अवस्था छ ।

त्यसपछि मेरो ध्यान सौधै जिल्ला समन्वय समितितिर केन्द्रित हुन्छ । फलकक मकवानपुरका एलडिओ नायबप्रसाद मैनालीको अनुहार सम्झौं । मकवानपुरको बगर उत्खनन र उनी पर्याय बनेका छन् । तन वैशाखताका स्थानीय तहको निर्वाचनामा सबै राजनीतिक पार्टीहरू राजनीतिक गतिविधिमार्फत लागिपरे । एउटा टोली चाहिँ मकवानपुरको मनहरी खोला बगर खनेर बेजमा ब्यस्त हुँदै थियो । मत गणना सकिएपछि पनि दर्जनी टिप्पणहरू मनहरी खोला दैँडिरहेका थिए । ३/४ वटा एकसभेद र जेसीबी मेसिन खोलाका चलिरेका थिए । मनहरी बजारलाई पनि भाग नआएपछि मलाई फोन गरेका त है नि । नाजबाफ भएर उनले फोन राखे ।

त्यसपछि मोबाइलमा एलडिओ मैनालीको नम्बर डायल गरौं । म पत्रकार होइन, मनहरी गाउँपालिकाको नागरिक भएर बोल्दैछु । मलाई जिल्ला समन्वय समिति (तत्कालीन जिविस) ले गरेको वातावरणीय प्रभाव मूल्यांकन प्रतिवेदनसहित उत्खनन अनुमति कसले कति, किन पायो त्यसको जबाफ दिनुपर्ने भने । उनले बिस्तृत भुम्कन चाहेपछि मलाई खोला नामनस्टप भइरहेको दोहन र गहिरा गहिरा पोखरी बनाएर ग्रामेल क्रसर उद्योगतिर लगेरफोकोभे फेहरि तन सुनाएँ । अत्तालिँदै उनले फोन राखिहालुन्नु, तुरुन्त मेसिन फिर्ता गराउनु । रोक्नका लागि हिँडे भनेको थियो, अर्को रोकिएको छैन ? अबको केही समयभित्रै यो रोकिएको पनि भाग नआएपछि मलाई फोन गरेका त साथी हुँ । जहाँ मैले चिनेका, सँगै पढेका साथीहरू थिए । उनीहरूले मलाई निकै फकाए । किन एलडिओ सहाई फोन गरिदिनु भएको सर ? हामी ती साथी हुँ । कि भनेर ती साथीहरूले दुःख मनाउ गरे । मैले साथीभाईको नाताले औपचारिकता र हार्दिकता देखाएँ । अन्ततः उत्खनन सकियो ।

यो घटना भएको केही महिना अघि पनि यस्तै भएको थियो । मनहरी खोलाका ठेकेदारहरूले मेसिन प्रयोग गरेर उत्खनन गरी क्रसर उद्योगमा ग्रामेल

लगेको थियो । मनलाग्दी मेसिन उपयोग गर्ने, जथाभावी खन्ने गर्नाले मनहरी ८ को सिमपानी देवकोट सामुदायिक वनको मिताहरू भत्केका थिए । प्रहरीले दिनुहुँदा ट्र्याक्टर समात्तो, ठूलो माछाहरू उक्कन्थे । यही मेसोमा अराजकता बढेपछि मेरा नजिकका जेसीबी भएका युवा साथीहरूलाई मैले नै उचालेँ । 'बुनियाले बगर बेच्न हुन्छ, कुनै निकायले नियमन गर्दैन भने तिमीहरू पनि लुट', भनिदिने । साथीहरूले एक हप्ता ग्रामेल क्रसरमा ओसारछन् । डेढ लाख रुपियाँ कमाइयो भन्दै सुनाएका थिए । यो बर्ष पनि माथि उल्लेखित सबै तथ्य र घटनाहरूको पुनरावृत्ति भइरहेको छ । जिल्ला समन्वय समितिले मकवानपुरका सबै खोलाहरूमा उत्खनन गर्न मिल्ने गरी वातावरणीय प्रभाव मूल्यांकन गरेको छ । यदि त्यसरी मूल्यांकन गर्दा कहिल्यै पनि प्राविधिकहरूले सरकारीवासीलसँग छलफल र अन्तरक्रिया गर्ने गरेको छैन । मैले यो विषयमा तत्कालीन जिल्ला विकास समितिका राजश्व शाखा हेर्ने राजाराम थापा र राजेन्द्र भट्टराईलाई कडाईका साथ कुरा राख्ने गरेको थिएँ । तर उनीहरू मेरो कुरा पनि सही हो भन्थे र हरेक शनिवार लोकल कुखुरा र मदिरोका निम्ति विभिन्न होटलहरूमा तिने क्रसर व्यवसायीहरूसँग भेटिन्थे । त्यसरी 'खानेपिउने सेटिङ'लाई क्रसर उद्योग अनुगमनको नाउँ दिइन्थ्यो । त्यो काममा सिडिओहरू समेत आफै हिँडेका भेटिन्थे । शुक्रबार नै क्रसर उद्योगहरूमा अनुगमन आउँदैछन् भनेर मजदुरहरूलाई बिदा दिने खबर पुर्‍याइन्थ्यो ।

जिल्ला समन्वय समिति मकवानपुरले १८ करोडमा जिल्लाभरको निकासी ठेक्का लगाएर एकमुष्ट रूपमा नगद रकम ठेकेदारसँग लिएको छ । सोहीबापत नदीजन्य पदार्थको उत्खनन गर्न पाउनुपर्ने मात्र ठेकेदारको छ । सोही बमोजिम अहिले विभिन्न राष्ट्रिय प्राथमिकताका योजनाहरूमा गिट्टी, बालुवा, ग्रेवल पुन्याउनका लागि भनेर मनहरी खोला, राप्ती खोला, साम्री खोला लगायतका बजारहरूमा उत्खनन भइरहेको छ । तर, ती आयोजनाका आफ्नै क्रसर उद्योग छैनन् । भएपनि आफ्नैमा लैजाँदैन् । आयोजनाका नाममा मकवानपुरका नवीकरण नभएका अबैधानिक क्रसर उद्योग चलाउने यस्तो 'चोर बुद्धि' लगाउनेमा मकवानपुरका एलडिओ मैनालीकै नाउँ आउँछ । उनले हरेक आयोजनाको नाउँमा आउने अनुरोध पत्र स्वीकृत गरी अनुमति दिएबापत एउटै पत्रको २ लाख रुपियाँसम्म लिने गरेको स्रोत बताउँछ । मैनालीमाफत त्यसरी काम गराउन एउटा टोली सक्रिय छ । यस विषयमा समाचार लेख्ने पत्रकारलाई फकाएर लालचमा पार्न खोज्ने, प्रायोजित समाचार उत्पादन गर्न लगाउने, समाचार प्रकाशन भइसकेपछि पनि फोनामा धम्कीपूर्ण कुरा गर्ने, अथवा पत्रकारले पैसा नपाएर समाचार लेखेको भनेर बदनाम गराउने त्यो बिचौलिया टोली र मैनालीको सेटिङले अहिले मकवानपुरमा अनुमति भन्दा धेरै नदीजन्य बस्तु क्रसर उद्योगमा अबैधानिक रूपमा थुपारिएको छ । अनुमतिपत्रमा उल्लेख भए बमोजिम ग्रामेल निकालेको अनुगमन कहीकतैबाट भएको पाइँदैन । जबकि, दैनिक कति धन मिटर ग्राभल कुन खण्डबाट उत्खनन गर्ने हो त्यो विवरण वातावरणीय प्रभाव मूल्यांकन प्रतिवेदनमा उल्लेख हुन्छ । अनुमति पत्रमा पनि उत्खनन गर्ने लोकेसन, परिमाण, उत्खनन गर्ने उपकरण लगायत विवरण खुलाएर पठाएको

पक्कै पनि हुन्छ । तर 'सेटिङ' अनुमति पत्र' मा उल्लेख भएका कुनै पनि विवरणहरूको अनुगमन गर्ने हिम्मत जिल्ला समन्वय समिति मकवानपुरले राख्दैन । उल्टै त्यो काम जिल्ला प्रशासन कार्यालयको हो भनेर पत्रकारलाई फुँडफुँदै घुमाउन खोज्छ । जिल्ला समन्वय समितिले यतिसम्म गयो कि, विभिन्न स्थानीय तहमा भइरहेको उत्खननबारे स्थानीय तहलाई समेत जानकारी दिएरको छैन । अहिले गाउँघरमा स्थानीय तहले 'पैसा लिएर' खोला खन अनुमति दियो भनेर हुँड्या चलाइएको छ । यद्यपि विकास निर्माण योजनाको चटारोमा रहेको स्थानीय तहले यतातिर ध्यान दिन पाएको छैन ।

स्थानीय तहहरूको कार्य सम्पादन राम्रो हुँदै गएको छ । गाउँगाउँमा विकासका पूर्वाधारहरू निर्माण भएसँगै स्थानीय सरकारले आफ्नो प्रभाव बढाउँदै

अहिले पनि जिल्ला समन्वय समिति बोर्डलाई बाइपास गरेर गिट्टीबालुवा र नदीजन्य बस्तुको काममा मैनाली आफै अग्रसर भइरहेका छन् । मैनालीको 'सेटिङ' को असर समग्र जिल्ला समन्वय समितिलाई परेपछि जनस्तरबाट अत्यधिक दबाव आउन थालेकाले समन्वय समितिका प्रमुख रचना खुलालले नियमनका लागि पत्र काटेर जिल्ला प्रशासन कार्यालयको ध्यान खिचेका थिए । नदीजन्य बस्तुको उत्खनन र व्यवस्थापन परम्परागत कमाउ धन्दाका कारण जिल्ला समन्वय समितिका प्रमुख खुलाल समेत मैनालीसँग आजित भएका स्रोतहरू बताउँछ । यसअघि पनि गिट्टी बालुवा उत्खननमा अनियमित भएपछि पत्रकार गिरिजा अधिकारीले सूचनाको हक प्रयोग गरी सूचना माग्दा लुकाउने र पत्रकारलाई प्रलोभन देखाउने अड्डा जिल्ला विकास समिति नै हो ।

लगेको मात्र छैन आगामी आर्थिक वर्षदेखि प्राकृतिक स्रोतमाथि पनि स्थानीय सरकारको नियन्त्रणमा हुने प्रवृत्तिका छन् । उत्खनन अनुमति तथा निर्यातका काम स्थानीय सरकारले नै व्यवस्थापन गर्नेछ । कतिपय स्थानीय सरकारले त खोला उत्खनन बन्द गर्ने समेत बताउँदै आएका छन् । यसो हुँदा स्थानीय सरकारलाई प्रभाव पार्न सकिन्छ भन्ने भावना क्रसर व्यवसायी र बिचौलियाहरूलाई परेको छ । त्यही भाएर अहिले माहौल मिलेको बेला भएभएरको बगर आफ्नो स्टोरमा राख्न पाए अर्को बर्ष पनि शानले क्रसर चलाउन सकिन्छ भन्ने सोच एकाधरको छ । अर्काफत भने मकवानपुरका एलडिओका ध्यान 'द्रब्य' तिर छ । मकवानपुरमा अधिकांश स्थानीय तहमा बाम (एमाले) बर्चस्व भइरहेको छ । जिल्ला विकास समितिमा बजेट बँडफँटमा राजनीति गर्दै आइरहेको एलडिओ त्यतिखेरै मकवानपुर छोड्न लागेका थिए । तर, उनले मकवानपुरका क्रसर उद्योगहरू दुहुनो मैसी सम्भरे केही समय यतै रहने विचार गरेर बसेको कुरा अनिश्चित नभएपछि गिट्टीबालुवा र नदीजन्य बस्तुको उत्खननमा मैनाली आफै अग्रसर भइरहेका छन् । मैनालीको 'सेटिङ' को असर समग्र जिल्ला समन्वय समितिलाई परेपछि जनस्तरबाट अत्यधिक दबाव आउन थालेकाले समन्वय समितिका प्रमुख रचना खुलालले नियमनका लागि पत्र काटेर जिल्ला प्रशासन कार्यालयको ध्यान खिचेका थिए । नदीजन्य बस्तुको उत्खनन र व्यवस्थापनमा परम्परागत कमाउ धन्दाका कारण जिल्ला समन्वय समितिका प्रमुख खुलाल समेत मैनालीसँग आजित भएको स्रोतहरू बताउँछ । यसअघि पनि गिट्टी बालुवा उत्खननमा

अनियमित भएपछि पत्रकार गिरिजा अधिकारीले सूचनाको हक प्रयोग गरी सूचना माग्दा लुकाउने र पत्रकारलाई प्रलोभन देखाउने अड्डा जिल्ला विकास समिति नै हो । यो मुद्दा सबैभन्दा पुगेको छ भने अनियमित गर्ने एलडिओ लक्ष्य विराम थापा सोही काण्डपछि सक्नु भएका थिए ।

अहिले जिल्ला समन्वय समितिले निगरानी र नियमनको कामलाई मात्रै अलि प्राथमिक दिने र स्थानीय सरकारको संयन्त्र प्रकाउने हो भने नदीजन्य बस्तुको यतिधेरै दोहन र प्रताडना सहनुपर्ने थिएन । आफू अनुमति दिने, अनि अर्को निकायलाई नियमन गर भन्नु आफैमा हाँस्यस्पद छ । जिल्ला समन्वय समिति सँग रहेको गाउँपालिका, उपमहानगर, नगर कार्यपालिकालाई यसबारे ध्यान दिन जिम्मेवारी दिने हो भने मात्रै पनि यो समस्या स्वतः समाधान हुन्छ । आफ्नै नेटवर्कमा रहेका सरकारलाई समेत मानस संश्लेषण गरेर जानकारी नदिई यो काम गर्नु जिल्ला समन्वय समितिको गल्ती हो । दोस्रो कुरा, जुन आयोजनाको नदीजन्य बस्तु कुट्ने मेसिन नै छैन भने किन त्यस्ता आयोजनालाई नदीजन्य बस्तु उत्खनन अनुमति दिने ? तेश्रो प्रश्न-नवीकरण नै नभएका अबैधानिक क्रसर उद्योगहरूलाई बैधानिकता प्राप्त नदीजन्य बस्तु कुट्न किन दिएको ? चौथो प्रश्न-जिल्ला समन्वय समितिले अनुमति दिएर मात्र हुँदैन, पुर्जा हातमा लिएर तिरै तिरै बसेकाहरूलाई उनीहरूको खेतबाट नदीजन्य बस्तु उठाउँदा अनुमति लिनुपर्छ कि पर्दैन वा बलिपूर्ति दिनुपर्छ/पर्दैन ? पाँचौ प्रश्न-जुन आयोजना निर्माणका लागि अनुमति दिएरको हो, त्यही आयोजनाका कति परिणाममा सामग्री लगियो भन्ने हिसाब छ जिल्ला समन्वय समितिसँग ? छैटौँ प्रश्न-कुन लोकेसनमा कति सामग्री भित्रिनु भन्ने अनुमति थियो र अहिलेसम्म कति भित्रिने लगियो ? सातौँ प्रश्न-वातावरणीय प्रभाव मूल्यांकन प्रतिवेदन अनुसार नै ती लोकेसनमा गहिराई, चौडाई, लम्बाई नापेर उत्खनन गरिएको छ ? स्थानीय जिल्ला सरकारको छ । यद्यपि विकास निर्माण योजनाको चटारोमा रहेको स्थानीय तहले यतातिर ध्यान दिन पाएको छैन ।

जिल्ला समन्वय समिति र जिल्ला प्रशासन कार्यालय ५० मिटरको दूरीमा छ । नदीजन्य बस्तुको अत्यधिक दोहनको विषयमा दुबै कार्यालयमा गाईहुँदै हुनेगर्छ । त्यहीँका कर्मचारीहरू नै खासखुस गर्छन्-माथो

अहिले पनि जिल्ला समन्वय समिति बोर्डलाई बाइपास गरेर गिट्टीबालुवा र नदीजन्य बस्तुको काममा मैनाली आफै अग्रसर भइरहेका छन् । मैनालीको 'सेटिङ' को असर समग्र जिल्ला समन्वय समितिलाई परेपछि जनस्तरबाट अत्यधिक दबाव आउन थालेकाले समन्वय समितिका प्रमुख रचना खुलालले नियमनका लागि पत्र काटेर जिल्ला प्रशासन कार्यालयको ध्यान खिचेका थिए । नदीजन्य बस्तुको उत्खनन र व्यवस्थापन परम्परागत कमाउ धन्दाका कारण जिल्ला समन्वय समितिका प्रमुख खुलाल समेत मैनालीसँग आजित भएका स्रोतहरू बताउँछ । यसअघि पनि गिट्टी बालुवा उत्खननमा अनियमित भएपछि पत्रकार गिरिजा अधिकारीले सूचनाको हक प्रयोग गरी सूचना माग्दा लुकाउने र पत्रकारलाई प्रलोभन देखाउने अड्डा जिल्ला विकास समिति नै हो ।

अड्डाका हाकिमले सिडिओलाई समेत फसाए नि । यसको अर्थ स्पष्ट छ-माथि उल्लेखित घटनाहरूको डिजाइन रहेका मैनालीले सोभो र इन्द्रान्तर पृथ्वीमै रहेका मकवानपुरका सिडिओ चक्रमाहाडुर बुढालाई पनि प्रलोभनामा पारे । किनकी नदीजन्य बस्तुको उत्खनन तथा निकासीको अनुगमन गर्ने निकाय जिल्ला प्रशासन कार्यालय हो । सिडिओकै नुतलमा जिल्ला अनुगमन समिति छ । नदीजन्य बस्तुको उत्खननले बिकराल समस्या खडा गरी टोल टोलमा चुल्हेमुन्ने को जन्म भई इजी मनी हासिल भइरहेँदा र वातावरण अनि बस्तीहरू समेत जोखिममा पर्ने गरी अव्यवस्थित ढंगले बग्ने काम भइरहेँदा यो समिति निष्क्रिय छ । बाटमा कुनै होटलले ५ वटा मिनिटर वाटर राखेर बित्री गर्दा बढी मूल्य लियो भने अनुगमन गर्ने निकाय जिल्ला प्रशासन कार्यालयको 'सेटिङ' बुझिसाध्य छैन । अरु विश्वमा चनाको हुने, यो विषयमा चाहिँ हाइ काटेर बस्ने हो भने 'सेटिङ' बुझ्न खास मिहेत गर्नु पर्ला ।

यो सबै व्यवस्थापन पर्सिसेपछि एलडिओ/सिडिओ तथा बिचौलियाहरू सम्भरेर तपाईंहरूले पनि भन्नुहोला- के मकवानपुरका खोला बगर तिम्ना बाउका बिर्ता हुन् ? जुन बाक्य मकवानपुरका पीडित स्थानीयबासिन्दाहरू तथा सचेत नागरिक समाजले पटक पटक उच्चारण गर्दै आइरहेका छन् । पैसामा बिकने योग्यता बनाएका 'ठाऊ' हरूका लोग्ने म पनि एउटा सचेत नागरिकको हिसाबले भन्नु-मकवानपुर का खोला बगर तिम्ना बाउका बिर्ता होइनन् । तत्कालीन वन मन्त्री एबम् नेपाली कोभ्रेसका नेता महेश आचार्यले त्यतिखेर हेटीँडा आएर भनेका थिए- 'बगर खनु भनेको मेरो आमाको छातीमा खनु सरह, कदापि बगर खने स्वीकृत दिइनेछैन ।

सेमीफाइनलमा वनखण्डी र भूटनदेवी प्रवेश

गाउँपालिका अध्यक्षको राजीनामा माग

विकास संवाददाता
हेटौंडाका सञ्चालन भैरहेको मेयर कप फुटबल प्रतियोगितामा २ नम्बर वडाको वनखण्डी टिम र १० नम्बर वडाको भूटनदेवी फुटबल टिम सेमीफाइनल प्रवेश गरेका छन् ।
शुक्रबार भएको खेलमा भूटनदेवीले ११ नम्बर वडाको सहीद स्मारक फुटबल टिमलाई २-० गोल अन्तरले हराउँदै सेमीफाइनल यात्रा तय गरेको हो । खेलको चौथो मिनेटमा रिजन लामाले

यस्तै दोस्रो खेलमा उल्कृष्ट 'कमब्याक' गर्दै वनखण्डी टिमले सेमीफाइनल यात्रा तय गरेको हो । खेलमा २-० ले पछि परिसकेको अवस्थामा खेललाई बराबरीमा फर्काउँदै टाइब्रेकरमा १ नम्बर वडाको पाथिभरा टिमलाई हराएको हो । पाथिभराको तर्फबाट ३५ औं मिनेटमा सुमन आले मगरले गोल गर्दै अग्रता दिलाएका थिए भने ४२ औं मिनेटमा ऋषि थापा मगरले गोल गर्दै अग्रता दोब्बर पारेका थिए ।
२ गोलले पछि परेको वनखण्डी टिमका लागि ५२ औं मिनेटमा विक्रम बानियाँले गोल गर्दै अन्तर घटाए । त्यसको ३ मिनेटपछि अनिल थापा मगरले गोल गर्दै खेललाई बराबरीमा फर्काए । बाँकी समयमा गोल हुन नसकेपछि खेल टाइब्रेकर तर्फ घकेलिएको थियो । टाइब्रेकरमा पाथिभराको तर्फबाट राहुल क्षेत्री, कृष्ण लामा र ऋषि थापा मगरले गोल गर्दा सुरेन्द्र आले मगरको प्रहार बाहिरियो भने सुमन आले मगरको प्रहार वनखण्डीका गोलरक्षक रोहित कार्कीले रोके । यता वनखण्डी टिमको तर्फबाट लक्ष्मण बिडारी, प्रविण श्रेष्ठ, रोहित कार्की र विक्रम बानियाँले गोल गरे । अनिल थापा मगरले गोल गर्न सकेनन् । खेलको म्यान अफ दी म्याच वनखण्डी टिमका गोलरक्षक रोहित कार्की भए ।

विकास संवाददाता
विप्लव नेतृत्वको नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीले मकवानपुरका एक गाउँपालिकाका अध्यक्षको राजीनामा माग गरेको छ । नेकपाले शुक्रबार बकैया गाउँपालिकाका अध्यक्ष दामोदर खनालको राजीनामा माग गरेको हो ।
नेकपाले बकैया गाउँपालिका अध्यक्ष खनाललाई कार्यकक्षमै भेदर जनताको हरेका छन् । राजीनामा नदिएर कारवाही हुने चेतावनी समेत नेकपाले दिएको छ । इन्चार्ज गौतमले बकैयाका उपाध्यक्ष सहित १२ वडाका वडा अध्यक्षलाई पनि राजीनामाको लागि लिखित रूपमा आग्रह विभिन्न मागसहित खनाललाई राजीनामा

गर्न पत्र दिएका छन् । बकैयाको योजना सञ्चालन र अनुगमन गर्न जनसत्तासंग सहकार्य गर्न, गाउँपालिका केन्द्र सार्ने निर्णय तत्काल बदर गर्न र जनप्रतिनिधिले स्वेच्छाचारी रूपमा विलासी गाडी तथा सेवा सुविधा रोक्न माग गर्दै राजीनामा गर्न माग गरेको छ ।
पत्रमा कम्युनिष्ट पार्टीको तर्फबाट जनपरिषद प्रमुख निर्दोष क्षेत्रीको हस्ताक्षर गरेका छन् । राजीनामा नदिएर कारवाही हुने चेतावनी समेत नेकपाले दिएको छ । इन्चार्ज गौतमले बकैयाका उपाध्यक्ष सहित १२ वडाका वडा अध्यक्षलाई पनि राजीनामाको लागि लिखित रूपमा आग्रह गर्न बताए ।

विकास निर्माणमा किचलो

महिला अधिकार

न्याय सम्पादनमा निष्पक्ष हुनुपर्ने

विकास संवाददाता
मकवानपुरको मनहरी गाउँपालिका वडा नम्बर-३ का निर्वाचित वडा सदस्यले विकास निर्माणको काममा दबाव दिएर निर्माण उपभोक्ता समितिका अध्यक्षलाई मुख छाडेको आरोप लागेको छ । वडा सदस्यको असहयोग भएपछि काम प्रभावित भएको बताइएको छ । मनहरी गाउँपालिकाको ५ लाख रूपैया बजेटमा लामिटाटा बाटो स्तरीकरण एवम् प्राबेलिड तथा कृषि सडक निर्माणको काम भैरहेको थियो । उक्त कार्यमा वडा सदस्य बिष्णुबहादुर थिङले निर्माण उपभोक्ता समितिका अध्यक्ष होत्तरसाद अधिकारीलाई मुख छाड्दै काममा हस्तक्षेप गरेको अधिकारीले आरोप लगाए । २ दिनदेखि नियमित रूपमा काम भैरहेको थियो । आधा भन्दा बढी काम सम्पन्न गरिसकेका थिएँ अध्यक्ष अधिकारीले भने, आज काम भैरहेको समयमा निर्वाचित वडा सदस्यले उनले भने अनुसारको काम नगरेको भन्दै मलाई नानामाती मुख छाडेर धैसा निकाला रोकिदिन्छु र गुवा हालिदिन्छु भनेपछि फाइल जिम्मा लगाएर सिडन बाध्य भएँ । वडा सदस्य थिङले आ' नो निजी स्वार्थमा गाउँमै रहेको ओम शान्तिको भवन अगाडी डस्ट खसाल्न लगाए

विषयमा वडा सदस्य र उपभोक्ता समिति अध्यक्ष बीचमा विवाद भएको स्थानीयले बताएका छन् । मैले बाध्य भएर ओम शान्ति भवन अगाडी ५ ट्रिप डस्ट खसालिदिँँ, त्यतिले नि नभएपछि काम भैरहेको ठाउँमा आएर सबैको अगाडी मलाई तथानामा गाली गर्ने काम भयो' अधिकारीले गुनासो गर्दै थपे, विकासको काममा वडा सदस्यले चाहिने भन्दा बढी राजनीति गर्न खोजेको देखियो । म माथि गाली बेइज्जती भएको छ । यस्तो अवस्थामा काम गर्न सकिन्न । वडा सदस्यमा निर्वाचित भएदेखि नै थिङले सामाजिक काममा किचलो गर्ने गरेको स्थानीयको आरोप छ ।
यता वडा सदस्य थिङलाई घटनाको विषयमा बुझ्दा एकोहोरो कुरा सुनेर समाचार लेख्ने भए लेखे हुन्छ भन्दै चर्किए । पछि उनले ओम शान्तिको भवन अगाडी ६-७ ट्रिप डस्ट चाहिनेमा ५ ट्रिप मात्रै खसालेकोले सामान्य छलफल भएको प्रतिवृत्ता दिए । मैले मुख छाडेको छैन, मुदा हाल्छु पनि भनेको होइन, उनले भने, हामीले भने अनुसार काम नहुने भए पछि फर्छ्यौं गर्न गारो हुनसक्छ मात्रै भनेको हुँ । थिङ एमालेबाट निर्वाचित वडा सदस्य हुनु भने अधिकारी नेकपा माओवादी केन्द्रका स्थानीय नेता हुन् ।

विकास संवाददाता
राक्सौराङ गाउँपालिकाको वडा नं ३ सरिखेत पलासेमा बुधबार महिला अधिकार तथा लैंगिक समानता विषयक दम्पतीहरू बीच अन्तर्क्रिया कार्यक्रम भएको छ । महिला तथा बालबालिका कार्यालय, हिमराइट्स, एस्टर बेन्जामिन मेमोरियल फाउण्डेशन, इटिएससी नेपाल, एबिसि नेपाल लगायतका संस्थाहरूको संयुक्त आयोजनामा सरिखेतमा अवस्थित श्री महिला मुक्ति बचत तथा ऋण सहकारी संस्थाका सदस्य दम्पतीहरूलाई अन्तराष्ट्रिय महिला दिवसको ऐतिहासिक पृष्ठभूमि, महिला अधिकार, लैंगिक समानता, महिला पुरुषले समाजमा निर्वाह गर्ने फरक फरक भिन्नताका बारेमा समुह छलफल गराउँदै स्पष्ट पारिएको हो ।
हरेक वर्ष महिला दिवसमा जनचेतनामूलक कार्यक्रमहरू शहर केन्द्रित नहोस भनि गाउँ स्तरमा पनि ८ मार्चको पूर्व सन्ध्यामा सामाजिक संस्थाहरू गाउँ-गाउँ पुगी कार्यक्रम सञ्चालन गरिएको हो ।

विकास संवाददाता
प्रदेश नम्बर ३ का मुख्यमन्त्री डोरमणि पौडेलले न्याय सम्पादनमा निष्पक्ष र स्वतन्त्र ढंगले काम गर्न आग्रह गरेका छन् । नारी दिवसको सन्दर्भमा न्यायिक समितिका पदाधिकारीका लागि हेटौंडाका आयोजित ३ दिने प्रशिक्षण कार्यक्रमको उद्घाटन गरेपछि उनले निष्पक्षता बिना न्याय दिन नसकिने बताए । 'न्याय दिने बेला मा कालो-गोडो, मेरो-तेरो, राम्रो-नराम्रो भन्नु हुँदैन, उनले भने त्यसरी गरे न्यायकालो न्याय सम्पादन गर्न नसक्यौं, जनताको विश्वास टुट्छ र विरोध हुन्छ ।'
संघीय, प्रदेश र स्थानीय सरकार कार्यसम्पादनमा चुके संघीयता

नै धरामपा पर्ने भन्दै सचेत र जिम्मेवार हुन न्यायिक समितिका पदाधिकारीलाई आग्रह गरे । जनताले विकास र समृद्धी तत्काल खोजेकाले परिणाममुखी काम गर्न जनप्रतिनिधी र कर्मचारीलाई निर्देशन पनि दिए । जिल्ला समन्वय समिति मकवानपुरले आयोजना गरेको कार्यक्रममा सर्वोच्च अदालतका पूर्व न्यायाधीश राजेन्द्र भण्डारी, पूर्व न्यायाधीश फोर मका महासचिव शम्भुप्रसाद खड्का, मकवानपुरका प्रमुख जिल्ला अधिकारी चक्रबहादुर बुढा, जिल्ला समन्वय समितिको उपप्रमुख भगवती पुडासैनी लगायतले बोलेका थिए ।
उद्घाटन कार्यक्रम जिल्ला समन्वय समितिका प्रमुख रघुनाथ खुलालको अध्यक्षतामा भएको थियो ।

Interlocking Earth Brick

COMPRESSED STABILIZED EARTH BRICK (CSEB)

नेपाल सरकारबाट स्वीकृत प्राप्त

सबै भन्दा बढि घरको डिजाईन पास भएको

भूकम्प प्रतिरोधात्मक Interlocking र CSEB

बलियो ईट्टा प्रयोग गरि भवन निर्माण गरौं ।

थाहा नगर सम्पर्क : सञ्जय हमाल ९८५५१०२६५)

थाहा नगर-८, धारापानी, शिखरकोट
सम्पर्क नं. : ९८४१ ५५००९५, ९८०८० ९८०००
काठमाण्डौ कार्यालय : ०१-४४४९१९९

बलियो ईट्टा उद्योग
Baliyo Itta
www.baliyoit.com

संस्कृति जोगाउँदै युवा 'महिला दिवस' विभिन्न स्थानमा कार्यक्रम

जनक तामाङ

उत्तरी मकवानपुर थाहा नगर पालिका २ पालुङमा युवाहरूले परम्परागत संस्कृति अन्तर्गतको सिमे बाजा बजाउन सिकेका छन् । कीर्तिपुरदेखि प्रशिक्षक फिकाएर युगु गरिएको ३ महिने तालिम बिहिबार समाप्त गरियो । थाहा नगरपालिकाका नगर प्रमुख लवशेर विष्टको प्रमुख अतिथ्यता तथा पालुङ सांस्कृतिक सम्वदा संरक्षण समितिका अध्यक्ष जंगली राजकुमार प्रधानको सभाध्यक्षतामा तालिमको समापन गरिएको हो ।

कार्यक्रममा प्रमुख अतिथि तथा नगर प्रमुख विष्टले संस्कृति आँ नो गाउँ, ठाउँ, समुदाय र देशको मात्रै नभई विश्वको सम्पति रहेकोले यसको संरक्षणमा अझै प्रभावकारी रूपमा लाग्नु पर्ने कुरामा जोड दिए । उनले नेवार समुदाय आफ्नो संस्कृति संरक्षणमा अगाडि रहेको भन्दै २१ औं शताब्दीमा पश्चिमी छाडा संस्कृति भित्रिरेको समयमा पालुङ नेवार समुदायले गरेको कामको खुलेर प्रशंसा गरे । भाषा तथा संस्कृति संरक्षणको लागि आगामी दिनमा पनि बजेट नै छुट्टयाउन सकिने तर त्यसको लागि समुदाय अहिलेजस्तै सक्रिय हुनुपर्ने कुरामा उनको जोड थियो । कार्यक्रममा विशिष्ट अतिथि तथा कीर्तिपुर नगरपालिकाका नगर प्रमुख रमेश महर्जनले संस्कृति नै आफ्नो पहिचान

भएकोले यसलाई संरक्षणमा लाग्न सके राम्रो हुने बताए । त्यसैगरी तालिमका गुरु लक्ष्मण महर्जनले थाहा नगरपालिका र समुदायले गरेको समन्वय, साथ र सहयोग प्रति धन्यवाद व्यक्त गरे । नेवारी समुदाय प्रति गरिएको साथ सहयोग आगामी दिनमा पनि गरिरहन आग्रह समेत गरे । समाजमै रहेर केही गर्न सकिने भन्दै सबै जना मिलेर तालिमको आयोजना गरिएको हातमालो समितिका अध्यक्ष रमन श्रेष्ठले बताए । समितिका सदस्य प्रमोद श्रेष्ठको अनुसार संस्कार र संस्कृतिले मानिसलाई सभ्य बनाउने भन्दै सकारात्मक सोचका अनुसार तालिम भएको बताए ।

समापन कार्यक्रमको अवसरमा तालिमबाट सिकेकाहरूले बाजा प्रस्तुत गरेका थिए । ईन्द्रायणी काला भैरव गुठी संरक्षण समितिका अध्यक्ष श्यामभक्त श्रेष्ठले सञ्चालन गरेको कार्यक्रममा कीर्तिपुर नगर पालिका वडा नं. १ का अध्यक्षहरष महर्जन, थाहा वडा नं. २ का वडा अध्यक्ष गुप्त कार्की, गुरु श्रीकृष्ण महर्जन, मूल गुरु अष्टमान श्रेष्ठ, भाषा गुरु प्रेमबहादुर श्रेष्ठ, अन्य गुरु लगायत स्थानीय नेवार समुदायका व्यक्तहरको सहभागिता रहेको थियो ।

तालिम पश्चात लिईएको परिक्षामा हृदयमान श्रेष्ठ प्रथम, प्रमिता श्रेष्ठ द्वितीय र प्रमोद श्रेष्ठ तृतीय हुन सफल भएका छन् ।

विकास संवाददाता

८ मार्च अर्थात् फागुन २४ गते, बिहार महिलाको हक र अवस्थाको चर्चा गर्दै १०८ औं अन्तरराष्ट्रिय महिला दिवस थाहानगरमा पनि मनाइएको छ । उत्तरी मकवानपुरका समूहमा आवद्ध ४ हजारभन्दा बढी महिलाहरू भएको पालुङ बहुउद्देश्यीय सहकारी संस्थाले थाहा नगर को ३ स्थानमा कार्यक्रमको आयोजना गरी महिला दिवस मनायो भने लालीगुराँस महिला बहुउद्देश्यीय सहकारी संस्था र चेतनशील महिला बचत तथा ऋण सहकारी संस्थाले संयुक्तरूपमा एक कार्यक्रमको आयोजना गरी महिला अधिकारको बारेमा चर्चा गरे । यस्तै थाहा नगरमा रहेका अन्य महिला सहकारीहरूले पनि औपचारिक एवम् अनौपचारिक रूपमा महिला दिवस मनाए । थाहानगर महिला सञ्चालनले भने अधिलो दिन नै कला, साहित्य र अन्तरक्रिया सहित यो दिवस मनाएको थियो ।

आइतबार अन्तरराष्ट्रिय महिला दिवसको अवसरमा पालुङ बहुउद्देश्यीय सहकारी संस्थाले संस्थाकै प्राङ्गणमा गरेको कार्यक्रममा महिलाहरूको बाक्लो उपस्थिति थियो । कार्यक्रमका प्रमुख अतिथि थिए थाहा नगरका प्रमुख लवशेर विष्ट, समाध्यक्ष थिए आयोजक संस्थाका सचिव विष्णुप्रसाद ढकाल अनि सञ्चालक थिए आयोजक संस्थाका सहव्यवस्थापक रामप्रसाद ढकाल ।

मञ्चमा पुरुष अतिथिहरूसँगै महिला अतिथिहरूलाई पनि डाँडैदेई जाँदा मञ्च समावेश भएको देखिन्थ्यो । कार्यक्रमको विशेष प्रवेश भई आयोजक सहकारी संस्थाका सचिव विष्णुप्रसाद ढकालले महिलाहरूलाई भने, तपाईंहरू पनि यो संस्थाको नेतृत्व गर्न सक्नुहुन्छ, आउनुस्, अघि बढ्नुस्, आम्का दिनमा यहाँ (मञ्चतिर देखाउँदै) बस्ने पालो तपाईंहरूको हो । चौरै ढाकिने गरी राखिएका कुर्सीमा समेत नबाटएका

महिलाहरू मुईमै बसेर पनि वक्ताका कुरा सुन्दै थिए । प्रमुख अतिथि, विशिष्ट अतिथि (वडा अध्यक्षहरू) पुरुष भए पनि कुरा महिलाकै गरेका थिए । पात्र को भन्दा पनि विषय कै भन्नेवाहिले प्रमुख देखिएको थियो ।

वडामा निर्वाचित महिला सदस्यहरू अम्बिका ढकाल(थाहा-२) आरती लामा(थाहा-४) र सुन्तली गुरुङ (थाहा-७) अतिथिको रूपमा मञ्चमै थिए । उनीहरूले पनि जानेसम्मका कुरा राखे । कार्यक्रममा मञ्चमै रहेकाले त बोल्नु स्वभाविकै हो, दर्शक दीर्घामा बसेका महिलाहरूले पनि बोल्ने आँट गरे । उनीहरूले समय मागेर बोले । कार्यक्रममा सहभागी हुन आएका लक्ष्मी कार्कीले महिला र पुरुष मिले मात्रै विकास सम्भव हुने धारणा राखिन् । कार्यक्रम संचालक रामप्रसाद ढकालले तपाईंहरूको प्रतिभा केही छ भने, भनेपछि कार्यक्रममा सहभागीहरूले ठाउँको ठाउँ गीत रचना गरेर सुनाएका थिए । केहीबेर लोकदोहोरी समेत चलेको थियो । कार्यक्रममा भर्खरै सञ्चार क्षेत्रमा आएका सुनसाना थिइले आमाको मायामा एउटा गजल गाइन् । प्रस्तुत सबै गीत, गजलमा महिलाका समस्या, पीडा समेटिएका साथै महिला सशक्तीकरणको कुरा समेटिएका थिए । बिहिबार पालुङमा जस्तै

बज्रवाराही र चिलाडमा पनि कार्यक्रम गरिएको संस्थाका सहव्यवस्थापक रामप्रसाद ढकालले बताए ।

त्यस्तै, लालीगुराँस महिला बहुउद्देश्यीय सहकारी संस्था र चेतनशील महिला बचत तथा ऋण सहकारी संस्थाले पनि कार्यक्रमको आयोजना गरेको थियो । महिला तथा बालबालिका कार्यालयको सहयोगमा थाहा-१को ओखरबजारस्थित सामुदायिक भवनको हलमा भएको कार्यक्रममा दुई सहकारीमा आवद्ध महिलाहरूको उपस्थिति रहेको थियो । चेतनशील सहकारीका उपाध्यक्ष मेरिना कार्कीको सभाध्यक्षतामा भएको कार्यक्रमको प्रमुख अतिथि महिला तथा बालबालिका कार्यालयकी क्षेत्रमाया रायमान्नी थिइन् ।

थाहानगर उद्योग वाणिज्य संघका महासचिव सुरेन्द्रमान प्रधान, इलाका रामप्रसाद ढकालले तपाईंहरूको प्रतिभा केही छ भने, भनेपछि कार्यक्रममा सहभागीहरूले ठाउँको ठाउँ गीत रचना गरेर सुनाएका थिए । केहीबेर लोकदोहोरी समेत चलेको थियो । कार्यक्रममा भर्खरै सञ्चार क्षेत्रमा आएका सुनसाना थिइले आमाको मायामा एउटा गजल गाइन् । प्रस्तुत सबै गीत, गजलमा महिलाका समस्या, पीडा समेटिएका साथै महिला सशक्तीकरणको कुरा समेटिएका थिए । बिहिबार पालुङमा जस्तै

प्रभावकारी रूपमा अघि बढ्ने विमर्श सेवा केन्द्र

विकास संवाददाता

थाहा नगरपालिकाको एक मात्र मानोसामाजिक विमर्श सेवा केन्द्रलाई प्रभावकारी ढंगले संचालन गरिने भएको छ । मंगलबार थाहा नगरपालिकाको ओखर बजारमा भएको एक छठफलमा यस्तो निष्कर्ष निकालिएको हो । लालीगुराँस महिला बहुउद्देश्यीय सहकारी संस्थाको समन्वयमा २ वर्षदेखि मनोसामाजिक विमर्श सेवा केन्द्र सञ्चालन हुँदै आएको छ । केन्द्रलाई प्रभावकारी ढंगले संचालन गर्ने क्रममा जनचेतनामुलक कार्यक्रमहरू संचालन गर्ने, प्रचारात्मक कार्यक्रममा जोड दिने, समन्वय समितिका पदाधिकारीहरूको क्षमता अभिवृद्धि गर्ने, नगरपालिकाका प्रतिनिधिहरूसँग अन्तरक्रिया गर्ने र नगरपालिका तथा दातृनिकायसमक्ष परियोजना प्रस्तावना पेश गर्ने जस्ता

निर्णयहरू गरिएको समितिका सदस्य सचिव तुलसा बस्नेतले जानकारी दिइन् । समितिका अध्यक्ष थाहा नगरपालिकाका उपमेयर खड्ग गोपालीको अध्यक्षतामा भएको कार्यक्रममा यातना पीडित सरोकार केन्द्र(सिमिक्ट)का मनकुमा गुरुङले मनोसामाजिक समस्याबारे अभिमुखीकरण गरेका थिए । त्यस्तै सेवा केन्द्रकी सहजकर्ता तुलसा बस्नेतले सेवा केन्द्रको अवस्था र मनोसामाजिक परामर्शको बारेमा जानकारी गराएकी थिइन् । कार्यक्रममा थाहा १ का वडा अध्यक्ष हेरमान गोपाली, पत्रकार कुमार नेगी, लालीगुराँस महिला बहुउद्देश्यीय सहकारी संस्थाका अध्यक्ष रिता प्रधान, स्वास्थ्यकर्मी दुर्गा ढकाल, किशोरी समूहकी बन्धना प्रधान, शिक्षक भूमिराज अवस्थी, सामुदायिक सेवा केन्द्रका चित्रबहादुर बस्नेतलगायतको सहभागिता रहेको थियो ।

मञ्जरी बलाती

आगामी असारसम्म थाहामा ८५ देखि ९० प्रतिशत पुनर्निर्माण सकिने थाहा नगरपालिकाका प्रमुख लवशेर विष्टले बताएका छन् । थाहा नगरपालिकास्थित विकास घरमा आयोजित पुष्पपछिको पुनर्निर्माणमा सदाचार सम्बन्धमा जनप्रतिनिधिहरूसँग भएको छलफल कार्यक्रममा बोल्दै प्रमुख अतिथि विष्टले यस्तो बताएका हुन् । कार्यक्रममा कोल्दै नगरप्रमुख विष्टले उपलब्ध जनशक्तिले मात्र नपुगेको कारण पनि पुनर्निर्माणमा ढिलाई भएको बताए । नागरिकको लागि सबैभन्दा पहिलो आवश्यकता आवास भएको आफ्ना नगरका जनताको आवास निर्माण नै नसकिएकोमा दुःख लागेको उनले बताए । थाहा नगरमा नै बसेर पुष्प पीडितको समस्या सुन्ने र जनताको

असारसम्म पुनर्निर्माणको काम अन्तिम चरणमा : प्रमुख विष्ट

फाइललाई सम्बन्धित निकायसम्म पुर्‍याउने एकजना मात्र जनशक्ति ब्यवस्था गर्न सकिने पनि पुनर्निर्माणमा निकै सहज हुने उनको भनाइ थियो । कार्यक्रममा थाहानगर का वडाध्यक्षहरूले पुनर्निर्माणमा इन्जिनियर हरूको धेरै हेरफेर भएको कारण विकास घरमा आयोजित पुष्पपछिको पुनर्निर्माणमा सदाचार सम्बन्धमा जनप्रतिनिधिहरूसँग भएको छलफल कार्यक्रममा बोल्दै प्रमुख अतिथि विष्टले यस्तो बताएका हुन् । कार्यक्रममा कोल्दै नगरप्रमुख विष्टले उपलब्ध जनशक्तिले मात्र नपुगेको कारण पनि पुनर्निर्माणमा ढिलाई भएको बताए । नागरिकको लागि सबैभन्दा पहिलो आवश्यकता आवास भएको आफ्ना नगरका जनताको आवास निर्माण नै नसकिएकोमा दुःख लागेको उनले बताए । थाहा नगरमा नै बसेर पुष्प पीडितको समस्या सुन्ने र जनताको

बबिता शर्माले बताइन् । थाहा नगर पालिकामा हालसम्म पुनर्निर्माणको बिषयमा के कस्ता गतिबिधिहरू सञ्चालन भइरहेको छ ? पीडितहरूको गुनासो के रहेको छ ? पुनर्निर्माणमा के-कस्ता समस्या तथा चुनौतीहरू छन् ? जनप्रतिनिधिहरूको लामग्राहीहरूलाई समस्या भएको बताए । इन्जिनियरहरू हेरफेर हुनाले लामग्राहीका फाइलहरू अगाडि बढे-नबढेको जानकारी नै नहुने र पीडितहरूलाई आवश्यक पर्दा इन्जिनियर नै उपलब्ध नहुने गरेको उनीहरूले गुनासो गरे ।

भ्रष्टाचार विरुद्ध दबाव सिर्जना गर्ने नागरिक संस्थाको रूपमा रहेको ट्रान्सपरेन्सी इन्टरनेशनल नेपालले कार्यक्रमको आयोजना गरेको थियो । पुष्पपछिको पुनर्निर्माण र पुनरुत्थानमा सदाचार कार्यक्रम सञ्चालन गरिएको ट्रान्सपरेन्सी इन्टरनेशनल नेपाल केन्द्रका

आब हामै थाहानगरको ओखरबजारमै छपाईको शुभाटम

फलेक्स प्रिन्ट

काठमाण्डौं, हेटौंडा धाउने पर्दैन्..

अत्याधुनिक नयाँ मेसीनद्वारा १ घण्टा भित्र बोर्ड,त्यानर तयार

हाम्रा अन्य सेवाहरू

- फलेक्स प्रिन्ट (त्यानर/साइजबोर्ड)
- होटिङ बोर्ड/रिडकर प्रिन्ट/
- फलेक्स फोटो/गायाको चित्रो तयारी
- प्रमाण-पत्र/कदर-पत्र/प्रशंसा पत्र तयारी
- कार्यक्रमको व्याच तयारी
- विगिरन डिजाइनका फ्रेमिङ
- फोटो स्कुडिजो/मि.भि.सी. कार्ड

9855068340/9820268340

